

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema "Narodna Tiskarna" v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nuskni ulici, na Josip Verdjevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin., večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska "Narodna Tiskarna" (odgov. J. Marušič) v Gorici.

„Zakaj prepovedujejo duhovniki brati sv. pismo?“

Ta je naslov knjižice, katero raznašajo zdaj po naši deželi luteranski agenti (večkrat v družbi goriškega pastora) in jo vsiljujejo našim ljudem z „Nóvim testamentom“ vred. Mnogo delavcev (ob novi železnici) je že premočil agent, da so za par vinarjev kupili luteransko sv. pismo. A sv. pismo jim ne bo toliko škodilo, kolikor ravno omenjena knjižica. V njej so namreč nekateri stavki sv. pisma — brez razlage — čitani, da se tičejo duhovnikov in drugih resnic sv. vere, katere se bojé duhovniki razodeti vernikom; a to so le luteranske laži, zavijanja in predbacivanja.

Kratek odgovor na dotično bročuro je ta:

1. duhovniki ne prepovedujejo brati sv. pisma, ako je pravo (avtentično) in z razlago pojasnjeno. Kar je človeku potrebno za zveličanje, imamo vse v evangeliju. Obširne „Zgodbe sv. Pisma“ družbe sv. Mohora nudijo več nego dovolj čitanja vsakemu katoličanu. Da bi celo sv. pismo brali brez razlage, tudi ni treba; kajti prvič li vsega ne umeli, drugič ni vse za vsakega: kdo bo bral o vojskah izraelskih kraljev, o njihovih grehah in čednostih, o judovskih obredih itd.?

2. nam je potrebna živa beseda sv. kat. cerkve; kajti vera sloni na avtoriteti (učehi cerkvi). „Ako pa cerkev — pravi simbolik Möhler — ne zastopa Kristusa, se vse zopet raztopi v temo, negotovost, dvom, zavijanje; razpade vse v nevero in vražje; razodetje (božje) je nično, zgreši svoj namen, in se mora takoj razrušiti ter naposled tajiti.“

3. Kristus pa je molil: „Ne le za nje (za apostole) prosim, ampak tudi za tiste, ki bodo po njih besedi v me verovali, da so vsi jedini; kakor si Ti,

Oče (nebeški), v meni in jaz v tebi, tako naj so tudi oni (verniki) v nas eno, da svet veruje, da si me Ti poslal.“ (Jan. XVII. 20.)

Ali pa imajo luterani, ki berejo sv. pismo brez razlage, jedinstvo? Nikakor ne! Kajti vsak luteranski pastor sme razlagati sv. pismo po svoje — sicer ni več luteran; torej kolikor glav, toliko imajo luterani ver — vsaka vas svoj glas! In taki nam vsiljujejo sv. pismo, češ, tu imaš božjo besedo, ne poslušaj človeka (duhovnika), ki te učil! Kdo pa je njim povedal, da je to božja beseda, kar oni prodajajo? Kje je njihov najvišji učitelj? In od kdaj so oni, od kdaj pa katoliška cerkev? Še imena nimajo pravega, ampak se imenujejo protestantje — nasprotovalci.

4. pravi knjižica, da ni treba sv. pisma z razlago, da je samo sebi razlaga. — Ali vedó luterani, kaj so apostoli pridigovali? Ni vse zapisano, kar so učili! Kajti isto sv. pismo nas pouči, da je Kristus mnogo več storil in učil kot so zapisali evangelisti — in kdo naj pove to, kar je Kristus, kar so apostoli učili? Ustno izročilo! Kje pa je to ustno izročilo? V sv. kat. cerkvi! „Ustno izročilo je namreč — pravi Möhler — vedno v srcih vernikov živeča beseda: tej besedi kot splošnemu čutu je izročena razlaga sv. pisma; to razlago pa določa sodba sv. cerkve, ki je sodnica v verskih rečeh.“

5. sicer pa: ali je bolje, brati sv. pismo brez razlage — kakor trdó luterani, ali pa z razlago — kakor zahteva to sv. kat. cerkev? Tu odgovor: ako hočeš spoznati kako zvezdo, kakó jo bolj spoznaš: ali s prostim očesom, ali z dobrim daljnogledom? Tak dober daljnogled je razlaga sv. pisma, ki jo nam nudi sv. cerkev z živo besedo.

Dalje: zakaj pa imajo luterani tudi pastore ali pridigarje? Ali ni dovolj, da

berejo sv. pismo? Saj pravi omenjena knjižica, da „sv. pismo ti pokaže, kako moreš dobiti odpuščenje grehov in začeti novo, Bogu ugodno življenje“. Da, da, sv. pismo že pokaže — toda po sv. cerkvi. Zakaj so zavrgli luterani duhovnike (mašnike) in spoved? Saj je vendar pisano: „To delajte v moj spomin!“ in za spoved: „Komur boste grehe odpustili, so jim odpusteni.“

6. pa luterani uče: „Sv. pismo samo določuje to, kar je potrebno za zveličanje“. Dobro! Ali človek, ki bere, si vsak za se in vsak drugače razlaga to, kar je zanj zveličavno — toda ali je božji nauk mnogo-ter? Ali je Bog za posebne ljudi tudi posebne nauke dal, da se zveličajo? Menih Luter bi se bil rad oženil, pa je našel v sv. pismu, da je duhovnikom prepovedano ženiti se. — Sv. pismo je sicer vir zveličavnih nauk, a ne določuje sodnik; ravno tako, kakor postava (zakonik) še ni sodnik!

To so reformatorji sami spoznali; zato pa so se tudi toliko kavalirali med seboj, kakor Luter, Kalvin, Zwingli in drugi. In sam Luter je moral reči v pismu do Pemcev gledé cerkvenih služabnikov: „... te in druge besede sv. pisma nas opominjajo, da ne verujemo krivim učencikom“. Torej tudi on je imel krive, in prave učence — torej ne le sv. pisma!

7. iz tega je že razvidno, da mora biti nekdo, ki vodi tudi čitanje sv. pisma; in ta nekdo je sv. katol. cerkev z vidnim poglavarjem, rimski papežem. Mi katoličani imamo poglavarja — z njim smo edini po svojih škofih in duhovnikih; zato tudi vsi verujemo ene in iste nauke. Luterani in drugi protestantje pa nimajo vidnega poglavarja, ki bi jih učil — vsak njihov pridigar mora pridigati, kakor ljudem dopada, sicer ga zapodé — in zato so razkosani, zato razpada njih

vera, ker ni edinstvo, ker nima cerkve, kijo vlada eden in isti sv. Duh.

Toliko na kratko gledé omenjene knjižice, da jo Slovenci vržete v ogenj in ne kupujete več sv. pisma brez razlage in brez škofovega potrjenja, ampak da — kot verni katoličani — zapodite od sebe vsakega agenta z njegovim sv. pismom vred! Pa tudi tiste, ki hvalijo in priporočajo take agente, vrzite na gnoj kot krivoverške in neslovenske — kot take, ki so zatajili sv. vero in izdajajo naš narod nemškim luterancem! A. P.

Rusko-japonska vojska.

Japonci so lahko prodirali v Mandžuriji, dokler jim tega nikdo ni branil in so naleteli le tu in tam na par kozakov, ki so imeli nalogo opazovati gibanje njihovih čet. Ali kakor vse kaže, napredovali so Japonci le toliko časa, dokler je bilo to po volji ruskemu višjemu poveljniku generalu Kutopatkinu. Prišli so srečno do Fengvančenga z njih glavno armado. Na njenem desnem in levem krilu pa so japonske predstraže prišle celo do Sumontsi in Kuantiančiana. S tem so hoteli Japonci nekako pokazati, da bodo že v najkrajšem času napadli rusko glavno armado, nabajajočo se na Lionjangu. Dve japonski diviziji napotili sta se celo proti Kajčuu. Angleški in drugi japonski listi so že poročali, da se mislijo Rusi že umikati ter se koncentrirati okolu Harbina, kamor bi se bil, po mnenju omenjenih listov, tudi Kuropatkin že podal. Kakor rečeno, vse to bi se bilo prav lahko zgodilo, ako bi Japonci zadeli le vedno na par korakov. Ali ko so te dni zapazili, da jim stoji pred nosom 82.000 Rusov, umaknili so se na vseh straneh ter se začeli zopet zbirati okolu Fengvančenga. Japonci so nameravali Ruse obkoliti, ter jim skušali zabraniti umikanje proti Harbinu, ako bi prišlo do kake večje bitke, v kateri

še nikdar ni pogledal, in začudena odvrne:

„Kako naj jaz to vem?“

„Ti si kriva!“ vikne sodnik ter ji pokaže s prstom ravno v oči, kakor da je hotel pokazati njeno krivdo.

Gospa zardi in vsklikne srdito:

„Jaz?“

„Da, ti! Sramote nisem vedel v jutru kaj storiti. Samo pomisli, nesrečna žena, kaj položaj. Dovedejo mi Golubičkinega dečka, da je ukradel hleb kruha; in ko sem ga vprašal, zakaj je kradel, pravil mi je siromak jokaje, da nimajo pri hiši niti skorjice kruha, in ko je videl zjutraj mlajšega bratca jokati in mater in druge otroke, bilo mu je kakor da bi ga kedo v srce zbadal. Sel je, da ukrade kruha, da uteši brata. — Ali mati nima nikakega dela? vprašam dečka. — Ima, a ne more dobiti plačila. Gospa sodnica ji je dolžna, a ko sem ji prinesel pismo in račun, me je zapodila — rekla mi je deček.“

Sodnica se vrže na divan, in zakrivši z zastorom oči gorko zaplaka.

„O, jaz nesrečnica! Ali zakaj mi Golubička ni povedala, da je v taki sili?“

„Si li čitala njen list?“

po navadi k nji v kuhinjo. Šla je za njim v sobo.

„Da si mi zdrav, Adolf! Zdi se mi, da si nekaj razburjen.“

„Ves se tresem.“

„Se ti je mar pripetilo kaj neljubega?“

„Da, zelo neljubo“, odvrno sodnik ostro, in niti ne pogleda žene.

„Kaka uradna stvar?“

„Da!“

„Toda moj dragi, kako se moreš radi teh ljudi razburjati? Da sem jaz na tvojem mestu, ostala bi hladna — do dna srca hladna.“

„Radoveden sem, če bi tudi v tem slučaju ostala hladna. Samo pomisli: sinček tvoje šivilje Golubičke ukradel je danes zjutraj pri peku hleb kruha!“ reče sodnik razburjen.

„To je seveda žalostno, da že tak deček krade, toda jaz se temu prav nič ne čudim. To je surov otrok, za kriminal kakor vstvarjen.“

„Motiš se, deček je pošten, dobrega srca, a prisiljen je bil krasti. On ni kriv te tatvine, kriv je nekdo drugi. Ali veš kedo?“ ter pogleda ženo s plamtečimi očmi.

Gospa nehote zadrhti; tako je mož

Bala se je, da sedaj celo ne bo več dela dobila. Prosila je Boga, naj ji pomaga iz te velike nadloge, dolgo je držala rožni venec v rokah. Polnoč je že davno minula, ko je slednjič od utrujenosti zaspala. Spala je do dne kakor omamljena. Ko je solnce posijalo skozi okna, prebudili so se otroci. Najmlajši deček je komaj prebudivši se začel klicati:

„Mama, kruha!“

„Jaz bi tudi rada“, prosi najmlajša deklica.

Golubička vstane. Pogledavši deco, sklene obupno roki:

„Ljubi Bog, to je žalostno jutro! Otroci moji, iz srca rada bi vam dala, a nimam niti mrvice kruha.“

Najmlajši deček začne jokati:

„Jaz sem lačen, kruha!“

Mati zakrije obraz z rokami in začne obupano plakati. Milanu je bilo kakor da mu kdo srce trga iz prsi. Hitro se obleče in zašepeta malemu bratu:

„Ne jokaj, kmalu ti prinesem kruha.“

Isti dan došel je sodnik opoldan ves razburjen domov. Z dolgimi koraki je hodil zamišljen po sobi. Mlada njegova soproga se je čudila, da ni prišel kakor

LISTEK.

Kriva tatvine.

(Češko spisal Vaclav Kosmak.)

(Konec.)

Na trgu vpraša lekarničarka sodnico:

„A kaj vam ta Golubička piše, da ste se tako razsrdili?“

„Samo pomislite, dala sem ji pred kratkim neko delo, in ji te dni še več obljubila. Mislila sem ji plačati, kakor je običajno, kedar vse dovrši, o ona mi tu pošilja opomin.“

„Gotovo potrebuje“, reče odvetnica. „Pa naj bi bila prišla sama k meni na dom, a ne pošiljati mi po otroku list, in to celo na trg.“

„To je predrznost!“ zgražala se je lekarničarka, „kako so ti ljudje surovi.“ „Srečen vsak, kdor jih ne potrebuje“, vzdihne sodnica, „a čakaj, od mene ne dobiš več dela, niti toliko, kamor bi iglo vbodla.“

Golubička celo noč ni od skrbi zatnisila oči. Pri hiši ni imela nič, razen malo krompirja, iz zadnjega perišča moke skuhala je otrokom močnik in ni znala, kaj naj jim da v jutro.

V novi prodajalnici z jestvinami
in kolonijalnim blagom v Gorici

Anton-a Zamparo

Semeniška ulica 12.

se nahaja bogata izbora
navadnih in finih vin.
Specijaliteta: Grška vina,
Malvasia, Mavrodaphne
in Ahajec. Napolitanske
in ilirske testenine, čaj,
biškoti in različni drugi
likeri.

Vse po najnižji ceni.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja
jubilejne razstave na Dunaju l. 1898.
n v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato, svetinjo
izvršuje naročila vsakovrstnega peciva,
tudi najfinjšega, za nove maše in godove,
kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno
po želji gospodov naročnikov. —
Priporoča se za nje, svojim rojakom v
mestu in na deželi najljubšeje.

Anton Kuštrin

Gosposki ulic. h. šte. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kava:
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico
i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in
druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Znidaršič &
Valentič v Il. Bistrici. Zveplenke družba
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega
mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

LEPA IZNAJDBA

Delavske hlače po dve kroni.

ZA KROJAČE!

Kroj za krojenje oblek
20 velikosti, koj na prvi
pogled ra um živ, samo
za 10 kron pri

M. POVERAJ-U,

v Gorici na Travniku 5.
edna c. i. na vojaška in
uradniška krojačnica
prve vrste.

Velika zaloga vsake vrste
blaga za obleke iz inozem-
skih in avstrijskih tovarn
ter gotovih oblek, perilo, pa-
radne priprave k oblekam
za vsaki stan, orožje vsake
vrste, posebno za občinske
stražnike. Zastopam tovarne.
Cene brez konkurence, po-
sebnost pa blago na meter.
Se priporočam za obilen obisk.

Delavske hlače po dve kroni.

IVAN BALT,

krojaški mojster v Gorici na Placuti 28.

Priporoča se vsem prijateljem
in znancem in drugim gospodom za
obilna naročila.

A. Krušič

trgovec in krojaški
mojster

Gorica, ulica Gius. Verdi št. 33

naznanja slav. občinstvu, da
je dobil ravnokar sveže an-
gleško in avstrijsko blago,
kakor tudi svežih izgotoljenih
oblek in površnikov raznih vrst
v veliki izbiri za bližajočo po-
mladno sezono.

Izdelek iz lastnega
blaga jamčim.

Spretnega krojaškega pomočnika
sprejme takoj

Miha Kaltnekar

p. Podmelec.

Pozor! Pozor!

Zaloga vina!

Na prodaj je belo in črno brisko,
vipavsko, furlansko in istrijsko vi-
no. Odpošilja se na vse kraje v sod-
ških od 56 litrov naprej. Postrežba
je točna, cene zmerno.

Se priporoča s spoštovanjem

Josip Toroš,

Via del Ponte Isonzo hšt. 6.
Gorica.

Viktor Toffoli

v Gorici, via Teatro št. 20

(na stari pošti)

velika zaloga oljkega olja
iz najugodnejših krajev.

Za luč . . .	kr. 32	Corfu . . .	kr. 56
Jedilno . . .	36	Bari . . .	60
" finejše . . .	40	Lucca . . .	70
" boljše . . .	44	Nizza . . .	80
dalmatinsko . . .	48	Najfinejše . . .	gl. 1
istrijsko . . .	56		

Priporočam č. duhovščini in cerkvenim
oskrbništvom.

Edina slov. kleparska delavnica
v ulici sv. Antona št. 1

Podpisani se toplo priporoča
svojim rojakom v mestu in tudi
na deželi za izdelovanje vseh
kleparskih izdelkov, kakor cevij
za vodo, žlebe za stavbe, ku-
hinjske priprave. Prevzema
tudi vsako popravo po prav-
niških cenah. Zagotavlja točno
in solidno postrežbo udani

Karol Čufer,
klep. mojster.

Anton Fon.

klobučar in gostilničar v Semeniški
ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov in toči vsvoji krčmi prist-
na domača vina ter postreže tudi
z jako ukusnimi jedili. Postrežba in
cene jako solidne.

And. Fajt,

pekovski mojster, Gorica,
tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna
hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinjšega, kakor sa
nove maše in godove, kolače sa
birmance in poroke itd. Vsa nara-
čila izvršuje točno in natančno po
želji naročnikov. Ima in prodaja
različne moke, fina peciva, fina
vina in likerje po zmerni ceni. Za
Veliko noč posebno goriško pinco
in potice itd.

Lekarna

Cristofoletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
s znamko sv. Antona Pado-
vanskoga.

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč
teh kapljic je ne-
prekosljiva. — Te
kapljice uredijo
redno prebav-
ljanje, če se jih
dvakrat na dan
po jedno žličico
popije. — Okrepé
želodec, storé, da
v kratkem času
omotica in bi-
votna lénost (mr-
tvost). Te kap-
ljice tudi storé, da
človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame
in gospode. Perkale, Zephyr
in drugo manufakturno blago
posebno za spomladni in letni
čas, blago vseh kakovosti in
po najnižje mogočih konkuren-
čnih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbere se
na zahtevanje pošiljajo brezpla-
čno in poštino prosto.

Prosiva sahtevati listke!

Največja trgovina z železjem Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškojfo št. 5 in podružnica v hiši „Monta“.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement,
stavbne nositelje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cavi za stra-
nišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih
tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja
dob rezprimerno nizkih cenah.

**Edina zaloga
stavbenih nositeljev**

v Gorici.

Pocinkana žica sa vinograde po jako znižanih cenah!

Pozor!

Eno kronske nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za
100 kron blaga.

Prosiva sahtevati listke!

Sprejema

hranilne vloge

katero obrestuje po
4 1/2% polumesečno; ne-
vsdignene obrestipripi-
sjuje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila

udom na osebni kredit po
6% in na vkujižbo po 5 1/2%.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

z glavnimi in opravi-
lnimi deleži. Glavni de-
leži po 200 K, opravljeni
po 2 K. Otvarja članom
tekoče račune, katere
obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj
pa do 1. ure popoldne.